

1886-08-30

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Porta d'Utino 30 Aug 1886.

Kjære Pastor:

Jeg har foreslået Langes på søndag den 5te
september, prædike kl. 1/4 at synge først: Guds
godhed vil vi prise: (Festsalmene) derpå: Den
signede dag med frejd vi der: (Festsalmene) så sig
Forsagelsen og Trosbekendelsen og bede Fader vor,
derpå synge: Lovsnger Herren min mund og mit
indre: (som Agnete har lovt at stave af til Dig) og
endelig: Alt hvad som fuglevinger fik: (Festsalmene)
for da Høibens barns tid og Hovits tid næsten er den
samme, kan vi vise at gøre det samtidigt begge
steder. Jeg vilde egentlig så gerne have Dig og Ankel
og Tante Inette med til det, men jeg skrev ikke noget
forslag i den retning til Langes, for så måtte Tante Ine
jo også med og Varmy vilde så også så gerne have
sin søster Mally Beck med, og så godt denne sygdom
vist eller her bragt. End sammen, blev jeg dog bange
for, at du opnåede, simple, hyggelig ugenstid let
kunde gå sin vej, når I mødt så mandsterke hos
Langes, især med Ankel i spidsen, for så meget godt
de end tror om ham, kender de dog ikke helt hans
hjertes kjærlig simpulhed og enfold, som banker
bag hans statelige ydre. Agnete rådede derfor

også til, at vi hellere skulde overlade til dem selv,
at hille på, at hede Eder med. Men det kan jo
godt være de ikke hiller på det, og de jeg nu så
dårligt kan undvære Eder til vor lille samlede
Ejendomsnæste og jords, så foreslår jeg dig, enten
selv at tænke lidt på os på den tid, og læse salmer,
eller tage os mange af de nævnte med, som du synes.
Til Niels og Cathrine skriver jeg også.

Salmen: Løvsynger Herren mit mund og mit indre:
kan synges på samme melodi, som: Duftende eng
og kornrige vange: (Weyse) men det er vel dig
lige meget, da I måske selv ikke giver Eder
lag med at synges, men kun læser salmerne.
Og Du give Jubel vedlagte brev fra Møder
Nanny. Her går alt så dejligt fremad, nu kan
Agnete stå på benene når hun holder sig ved
noget, og så sætte sig i stolen. Men får også
mere og mere kød på kroppen, nu er hun hel
tung at løfte. Og nu har vi sygeplejers det
meget mageligere end de vist tror. Nanny har allerede
sagt længe end til kl. 12 - 1 og nu kan hun gå
magerter, jeg bliver kun ved at 1 højt 2 gange
om natten. Nanny er vi naturligvis så glad ved hver
dag. Hvis du vil takke Gud og alle og om Du ser Tante Gode.
Mange hilsener fra Agnete og Din Guds.

1. Lovsinger Herren min Mund og mit Indre!
Sjængende Hjerte tag Aanden i Favn!
Tonerne spille, som Hjernerne lindre,
Trindt om Jehovas højhellige Naavn.

2. Sjæl! kom i Hus at Gud Pris Du forkynder
Tidlig og sent, for han evig er god,
Han som forlader i Skok dine Synder,
Bæder paa al din Elendighed Bod.

3. Løskjøbt har han dig blandt Helvedes Fanger
Kranser dig yndig, som Kongen sin Ven,
Skjenker dig alt, hvad dit Hjerte foranger
Loffuglen lig bliver iug du igjen.

4. Højt som til Himlen der findes fra Jorden,
Vore vor Herre lod Naaden i Hast,
Langt som fra Sydens der maales til Norden,
Skilte fra os han vor Skam og vor Last.

5. Faderen tager vel Barnet til Naade,
Saa tager Trælbaarne Syndere du,
Gud for du kjender vor Skabelses Gaade,
Støvtraadoverket Du kommer i Hud.

6. Menneskeliv er som Græssets i Engen,
Blomsten vi ligne fra Tæppe til Tæppe,
Stormene hvine og Bladene hange,
Viduet, man ved ikke, mer, hvor den stot.

7. Evighedsblomst derimod er din Saade,
Fryder dem alle, som frygte din Magt,
Bliiver end sent deres Afkom til Saade,
Lod holdes har det ved dit Bud og din Pagt.

8. Herren, vor Herre, som troner i Himlen,
Enevoldskong er han over alt.
Stjernerne lig er om Højsagt i Himlen,
Høvdingeskarens blankt Tjenere talt.

9. Lovet ham, Engle! som herlig utrette
Prinde hans, alt som Ordene lod!
Priser ham, Kræfter! som flux i værk sætte
Hvad ind et Vink kend den værlige lod.

10. Lovsinger Herren hans Værker i Klange,
Verdener alle! thi Riget er hans.
Glaet Dig, min Sjæl! til for evig at synge
Skaberens Pris, hvor han troner i Glans.

Grundtvig
Efter den 148de Davids-
salme: Skabningens Halleluja